Lietas arhīva Nr. CA-0230-19/12
ECLI:LV:VAT:2019:1031.C38033517.20.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Valmierā 2019.gada 31.oktobrī

Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija
šādā sastāvā: tiesnese Z.Cera, tiesnese I.Pinne, tiesnese S.Bakmane,

izskatīja rakstveida procesā civillietu /Nosaukuma A/ (sākotnēji - SIA /Nosaukums A/) vienkāršotās procedūras lietā pret /pers. A/ un /pers. B/ par zemes nomas maksas, nekustamā īpašuma nodokļa un pievienotās vērtības nodokļa piedziņu sakarā ar atbildētāja /pers. A/ apelācijas sūdzību par Vidzemes rajona tiesas 2019.gada 1.aprīļa spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] SIA /Nosaukums A/ (tagad - /Nosaukuma A/2017.gada 30.martā cēlusi tiesā maza apmēra prasību (vienkāršotās procedūras lietu) pret /pers. A/ un /pers. B/ (1.sēj.6.-8.lpp.), lūdzot:

1) piedzīt no atbildētāja /pers. A/ par labu prasītājai parādu 1023,33 EUR, ko veido zemes nomas maksa 827,91 EUR un PVN 173,86 EUR par laika periodu no 2008.gada 1.janvāra līdz 2010.gada 31.decembrim, NĪN 14,56 EUR par laika periodu no 2010.gada 1.janvāra līdz 2010.gada 31.decembrim un parāda ārpustiesas atgūšanas izdevumus 7 EUR;

2) piedzīt no atbildētājas /pers. B/ par labu prasītājai parādu 1037,92 EUR, ko veido zemes nomas maksa 839,79 EUR un PVN 176,36 EUR par laika periodu no 2008.gada 1.janvāra līdz 2010.gada 31.decembrim, NĪN 14,77 EUR par laika periodu no 2010.gada 1.janvāra līdz 2010.gada 31.decembrim un parāda ārpustiesas atgūšanas izdevumus 7 EUR;

3) lemt par tiesāšanās izdevumu piedziņu no atbildētājiem par labu prasītājai;

4) noteikt prasītājai tiesības saņemt likumiskos 6 % no piedzītās summas par laiku līdz sprieduma izpildei.

Prasība pamatota uz likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta pirmās daļas 3.punktu, 54.panta pirmo un otro daļu, likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta $2.^1$ daļu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 17.3 panta pirmo daļu, Dzīvokļu īpašuma likuma 13.panta pirmo daļu, likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 12.panta pirmo daļu, Civillikuma 1069., 1071., 1801., 1805., 1806., 1838., 2141., 2142.pantu, Parādu ārpustiesas atgūšanas likuma 6.panta pirmo daļu, Ministru kabineta noteikumu Nr.61 "Noteikumi par parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamo apmēru un izdevumiem, kuri nav atlīdzināmi" 2.1.punktu.

Vienkāršotās procedūras lieta pamatota uz šādiem apsvērumiem.

Uz zemes gabala Čiekuru ielā, Aplokciema ielā Rīgā, kadastra Nr. /numurs A/, kas pieder prasītājai, atrodas dzīvojamā ēka /adrese/, kuras uzturēšanai un apsaimniekošanai ir funkcionāli piesaistīta zemes gabala daļa 2103 m^2 platībā. Starp zemes īpašnieku un ēkas dzīvokļu īpašniekiem, tostarp, atbildētājiem, ir pastāvējušas un pastāv zemes likumiskās (piespiedu) nomas tiesiskās attiecības.

Atbilstoši tiesību zinātnē un judikatūrā paustajām atziņām, rakstveida līguma noslēgšana pušu starpā nav nepieciešama, jo likumiskā (piespiedu) noma pastāv bez pušu gribas izteikuma un bez parakstītiem līgumiem. No tā izriet dzīvokļa īpašnieka pienākums veikt zemes nomas maksas samaksu zemes īpašniekam, kur nomas maksa tiek aprēķināta atbilstoši likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54.panta un Civillikuma 1071.panta noteikumiem.

Pušu starpā nav panākta vienošanās ne par nomājamās platības maiņu, ne par zemes nomas maksu, kas būtu atšķirīga no likumā noteiktās. Tāpēc dzīvokļa īpašuma īpašniekam ir jāmaksā nomas maksa 5 % apmērā no zemes kadastrālās vērtības gadā par laika periodu no 2008.gada 1.janvāra līdz 2009.gada 30.septembrim un 6 % apmērā no zemes kadastrālās vērtības gadā par laiku no 2009.gada 1.novembra, kā arī laika periodā no 2010.gada 1.janvāra līdz 2010.gada 31.decembrim jākompensē nekustamā īpašuma nodoklis atbilstoši piederošajām ēkas domājamām daļām par to zemesgabala daļu, kas noteikta kā funkcionāli nepieciešamā, ēku nododot privatizācijai.

Atbildētāji kā dzīvokļa īpašuma īpašnieki nav zemes īpašniekam maksājuši nomas maksu laika periodā no 2008.gada 1.janvāra līdz 2010.gada 31.decembrim par ēkas uzturēšanai nepieciešamā zemes gabala nomu.

Atbildētājam /pers.A/pieder dzīvokļa nekustamais īpašums /adrese A/ un 418/7174 kopīpašuma domājamās daļas no daudzdzīvokļu mājas. Parāds par 2008.gadu zemes nomas maksai ir 289,86 EUR, no 2009.gada janvāra līdz oktobrim 241,41 EUR, no 2009.gada novembra līdz decembrim 58,13 EUR, 2010.gadā 238,51 EUR, kopā 827,91 EUR. Nomas maksai aprēķināts pievienotās vērtības nodoklis 173,86 EUR laika periodā no 2008.gada 1.janvāra līdz 2010.gada 31.decembrim, nekustamā īpašuma nodoklis 14,56 EUR laika periodā no 2010.gada 1.janvāra līdz 2010.gada 31.decembrim un parāda ārpustiesas atgūšanas izdevumi 7 EUR.

Atbildētājai /pers.B/pieder dzīvokļa nekustamais īpašums /adrese B/ un 4240/71740 kopīpašuma domājamās daļas no daudzdzīvokļu mājas. Parāds par 2008.gadu zemes nomas maksai ir 294,02 EUR, no 2009.gada janvāra līdz oktobrim 244,88 EUR, no 2009.gada novembra līdz decembrim 58,96 EUR, 2010.gadā 241,93 EUR, kopā 839,79 EUR. Nomas maksai aprēķināts pievienotās vērtības nodoklis 176,36 EUR laika periodā no 2008.gada 1.janvāra līdz 2010.gada 31.decembrim, nekustamā īpašuma nodoklis 14,77 EUR laika periodā no 2010.gada 1.janvāra līdz 2010.gada 31.decembrim un parāda ārpustiesas atgūšanas izdevumi 7 EUR.

Kreditors pirms vēršanās tiesā izmantoja parādu ārpustiesas atgūšanas pakalpojuma sniedzēja SIA "Vienotais norēķinu centrs" pakalpojumus, piedzinējam nosūtot paziņojumu atbildētājiem par parāda atgūšanas procesa uzsākšanu. Tā kā atbildētāji parādu ārpustiesas kārtībā nebija samaksājuši, prasītāja bija spiesta vērsties tiesā, lūdzot piedzīt parādu tiesas ceļā un vienlaikus lemt arī par

parāda ārpustiesas atgūšanas izdevumu segšanu.

2006.gadā prasītāja, atbilstoši likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54.pantam, ar prasību par zemes nomas attiecību nodibināšanu par šo laika posmu bija vērsusies tiesā pret Rīgas pašvaldību kā privatizējamo ēku valdītāju (C04355106). Prasība pret Rīgas pašvaldību noraidīta (spriedums stājies spēkā 17.12.2013.). Lietā nodibināts, ka uz 2008.gada 10.marta trīspusējas papildvienošanās pamata tiesības slēgt nomas līgumus dzīvokļu īpašnieku vārdā pašvaldība ir nodevusi Rīgas namu pārvaldniekam. Spriedums lietā SKC-252/2016, ar ko tiesa no judikatūras ir atkāpusies, pieļauj prasības celšanu arī pret dzīvokļu īpašniekiem un ēkas kopīpašniekiem tieši, ne tikai caur to pārstāvi.

[2] Rakstveida paskaidrojumā par prasību atbildētājs /pers. A/ (1.sēj.47.-55.lpp., 67.-82.lpp.) norādījis, ka prasību neatzīst un lūdz to noraidīt.

Cita starpā atbildētājs uzskata, ka prasītājas prasība ir noraidāma pilnā apmērā, jo ir iestājies Komerclikuma 406.pantā paredzētais trīs gadu noilguma termiņš.

Tā kā prasītāja zemi, kura atrodas dalītajā īpašumā, nav ieguvusi uz likuma pamata - zemes reformas, denacionalizācijas vai privatizācijas rezultātā, bet ir iegādājusies komercdarījuma rezultātā, tad nomas saistības dzīvokļa īpašniekam - atbildētājam ir iestājušās tiesiska darījuma rezultātā, nevis pēc likuma. Tādēļ atbildētājs secina, ka nomas attiecības starp prasītāju un atbildētāju izriet no līguma, tāpēc šīm attiecībām būtu piemērojams Komerclikuma 406.pantā noteiktais 3 gadu noilguma termiņš.

Lietā nav konstatēti apstākļi, kas atbilstoši Civillikuma 1898., 1902., 1905. vai 1906.pantam aptur vai pārtrauc noilguma tecējumu, vai nosaka citu tā skaitīšanas sākuma laiku.

[3] Prasītāja iesniegusi atsauksmi par atbildētāja /pers. A/ rakstveida paskaidrojumu (1.sēj.61.-63.lpp.).

Cita starpā norādīts, ka Komerclikuma 406.pants nosaka prasības, nevis saistības noilgumu, kur prasības noilgums, pretēji saistības noilgumam tiek pārbaudīts lietas ierosināšanas stadijā. Nepiekrīt, ka celtajam nomas maksas prasījumam piemērojams Komerclikuma 406.panta regulējums par noilgumu, jo šīs tiesiskās attiecības jāregulē pēc vispārējās tiesību normas - Civillikuma 1895.panta noteikumiem.

Piespiedu zemes noma par atlīdzību ir pakalpojuma sniegšana, kas Pievienotās vērtības nodokļa likuma izpratnē ir ar pievienotās vērtības nodokli apliekams darījums.

[4] Ar Vidzemes rajona tiesas 2018.gada 20.novembra lēmumu nolemts lietā aizstāt prasītāju SIA /Nosaukums A/ ar tās tiesību pārņēmēju /Nosaukums A/

[5.1] Ar Vidzemes rajona tiesas 2019.gada 1.aprīļa spriedumu prasība apmierināta daļēji.

Tiesa nospriedusi: 1) piedzīt no /pers. A/ par labu prasītājai zemes nomas maksas parādu par laiku no 2008.gada 1.janvāra līdz 2010.gada 31.decembrim 827,91 EUR, nekustamā īpašuma nodokli par zemi 14,56 EUR par 2010.gadu, parāda ārpustiesas atgūšanas izdevumus 7 EUR, tiesas izdevumus 2,48 EUR, kopā 851,95 EUR; 2) piedzīt no /pers. B/ par labu prasītājai zemes nomas maksas parādu par laiku no 2008.gada 1.janvāra līdz 2010.gada 31.decembrim 839,79 EUR, nekustamā īpašuma nodokli par zemi 14,77 EUR par 2010.gadu, parāda ārpustiesas atgūšanas izdevumus 7 EUR, tiesas izdevumus 2,48 EUR, kopā 864,04 EUR, piedzītās summas ieskaitot prasītājas bankas kontā Nr.LV07RIKO00020133075 35 AS /Nosaukums B/; 3) noteikt prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt likumiskos 6 % no simta gadā no /pers. A/ un /pers. B/ neatmaksātās pamatparāda summas; noraidīt prasību daļā par pievienotās vērtības nodokļa piedziņu no /pers. A/ 173,86 EUR un /pers. B/ 176,36 EUR; 4) piedzīt no /pers. A/ par labu valstij valsts nodevu 127,42 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,52 EUR; 5) piedzīt no /pers. B/ par labu valstij valsts nodevu 129,23 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,52 EUR; 6) piedzīt no prasītājas valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 1,85 EUR.

Spriedums pamatots ar šādiem argumentiem.

[5.2] Uz prasītājai piederošās zemes vienības atrodas daudzdzīvokļu dzīvojamā māja ar adresi /adrese/, kurā atrodas atbildētājiem piederošie dzīvokļu nekustamie īpašumi Nr.16 un Nr.5. Daudzīvokļu dzīvojamās ēkas uzturēšanai noteikta zemes platība 2103 m^2.

Prasītāja bija tiesīga prasīt zemes nomas maksu no dzīvokļa īpašniekiem - atbildētājiem par laiku no 2008.gada 1.janvāra līdz 2010.gada 31.decembrim bez līguma rakstveida formā, jo pastāv piespiedu nomas tiesiskās attiecības uz likuma pamata.

Daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašumu īpašnieki strīdus periodā nebija pārņēmuši daudzdzīvokļu dzīvojamo māju savā pārvaldīšanā, tāpēc Rīgas dome pārvaldīja un apsaimniekoja daudzdzīvokļu dzīvojamo māju, kas atbilst likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.pantam. Rīgas domes pienākums bija Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likumā noteikto pārvaldīšanas pienākumu nodrošināšana, kamēr /adrese/, dzīvokļu īpašumu īpašnieki nebija pārņēmuši pārvaldīšanas pienākumus.

AS "Juridiskais birojs "/Nosaukums D/" (tagad nosaukums /Nosaukums A/kas ir komersants, īpašuma tiesības uz nekustamo zemes īpašumu ieguva uz 2004.gada 22.martā noslēgtā pirkuma līguma pamata (uz 6605/7527 domājamām daļām) un uz 2004.gada 29.marta līguma par kopīpašuma sadali reālās daļās (domājamā daļa palielināta par 922/7527 daļām) ar /pers. F/, tas ir, uz komercdarījuma pamata. Komersants ieguva īpašumā zemi, zinot, ka uz tās atrodas daudzdzīvokļu māja ar atbildētājiem piederošo dzīvokļa īpašumu, un starp zemes un dzīvokļa īpašniekiem pastāv piespiedu nomas tiesiskās attiecības, bet zemes iznomāšana par samaksu un zemes nomas maksas pieprasīšana ietilpst komercdarbībā.

Tiesa pievienojusies Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2018.gada 15.augusta sprieduma lietā Nr.CA-0132-18/4 atziņām, kas izteiktas līdzīgā lietā, ņemot vērā jaunākajā juridiskajā literatūrā izteiktās atziņas, ka "lai gan pašas par sevi piespiedu nomas tiesiskās attiecības izriet no likuma, taču esošajā specifiskajā situācijā, kad īpašuma iznomāšana ir zemes īpašnieces komercdarbība un zemes nomas maksas pieprasīšana ietilpst tās komercdarbībā, ir pamatoti un taisnīgi prasījumiem, kas izriet no šīm zemes nomas attiecībām (šeit - par zemes nomas maksas piedziņu un ar to saistītajiem prasījumiem par pievienotās vērtības nodokļa un nekustamā īpašuma nodokļa kompensāciju), piemērot komercdarījuma noteikumus - Komerclikuma 406.pantā paredzēto saīsināto prasījuma noilguma termiņu". Tiesa atzinusi, ka piemērojams šā likuma D daļā noteiktais noilguma termiņš, kurš skaitāms no 2010.gada 1.janvāra.

[5.3] Likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta pirmās daļas 2.punkts uzliek pienākumu

privatizētā objekta īpašniekam piedalīties daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas kopīgā pārvaldīšanā un apsaimniekošanā [..]; 3.punkts uzliek pienākumu slēgt zemes nomas līgumu vai pilnvarot dzīvojamās mājas pārvaldītāju un apsaimniekotāju slēgt zemes nomas līgumu ar tā zemes gabala īpašnieku - fizisko vai juridisko personu, uz kuras atrodas privatizētais objekts.

Zemes nomas līgumu privatizētā objekta īpašnieki netika noslēguši, un atbilstoši minētā likuma 54.panta ceturtajai daļai zemes gabala īpašniekam ir tiesības vērst prasību tiesā par zemes nomas līguma noslēgšanu pret personu, kurai nodotas attiecīgās dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas tiesības.

Prasītāja savas tiesības saņemt zemes nomas maksu no daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašumu īpašniekiem, tajā skaitā, atbildētājiem, uzsāka realizēt, ceļot prasību tiesā 2006.gada 11.augustā pret Rīgas domi, kur kā trešās personas tika pieaicinātas sabiedrības, kas veica daudzdzīvokļu māju apsaimniekošanu un pārvaldīšanu.

Tādējādi, ceļot prasību, tika pārtraukts noilguma tecējums un noilguma termiņa skaitīšana atsākama 2013.gada 18.decembrī, jo ar Augstākās tiesas Senāta 2013.gada 17.decembra senatoru kolēģijas lēmumu likumīgā spēkā stājies 2012.gada 17.augusta Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas spriedums civillietā Nr.C04355106.

Ar prasītājas 2016.gada 11.maija atgādinājumu Nr.16.05.10.04. par zemes nomas maksas maksājumiem un daudzdzīvokļu mājas apsaimniekotājas SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" 2016.gada 17.maija atbildi pierādīts, ka prasītāja daudzdzīvokļu mājas apsaimniekotājai atgādināja par pienākumu maksāt zemes nomas maksu, kas pārtrauca trīs gadu noilguma tecējumu. Pēc tam noilguma tecējuma termiņš pārtraukts ar prasītājas 2017.gada 31.janvāra paziņojumiem par parāda atgūšanas procesa uzsākšanu, ko prasītājas interesēs atbildētājiem nosūtīja SIA "Vienotais norēķinu centrs".

Tiesa secinājusi, ka ar tiesvedību, ar atgādinājumu daudzdzīvokļu mājas apsaimniekotājai, ar paziņojumu atbildētājiem tika pārtraukts noilguma tecējums un trīs gadu noilguma termiņš uz prasības celšanas dienu 2017.gada 30.martu nebija iestājies. Tāpēc atbildētājiem jāmaksā prasītājai zemes nomas maksa un nekustamā īpašuma nodokļa kompensācija par 2010.gadu.

[5.4] Tiesa aprēķinājusi no atbildētājiem piedzenamo nomas maksas parādu, ievērojot prasītājas iesniegtos pierādījumus un aprēķinu par zemes 2103 m^2 kadastrālo vērtību, atbildētājiem piederošo domājamo daļu no daudzdzīvokļu mājas, kā arī likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" pārejas noteikumu 40.punktu un likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" pārejas noteikumu 7.punktu, kas noteic zemes nomas maksas apmēra pieauguma ierobežojumus 2009. un 2010.gadā ne vairāk par 25 % no iepriekšējā gada nomas maksas apmēra.

Daudzdzīvokļu dzīvojamai mājai /adrese/, piesaistītās zemes 2103 m^2 kadastrālā vērtība 2008.gadā 312485,42 EUR (219616 Ls), 2009.gadā 312485,42 EUR (219616 Ls), 2010.gadā 214275,96 EUR (150594 Ls) un nekustamā īpašuma nodoklis 2010.gadā zemei /adrese/, 784,69 EUR (551,48 Ls).

Atbildētājam /pers.A/pieder 418/7174 domājamās daļas un atbildētājai /pers. B/ 4240/71740 domājamās daļas no daudzdzīvokļu mājas /adrese/.

No 2008.gada 1.janvāra līdz 31.decembrim (366 dienas) atbildētājam /pers. A/ jāmaksā zemes nomas maksa 289,86 EUR, kas aprēķināta 5 % apmērā no zemes kadastrālās vērtības, proporcionāli atbildētājam piederošajai kopīpašuma domājamai daļai, no 2009.gada 1.janvāra līdz 2009.gada 31.oktobrim (304 dienas) aprēķināts zemes nomas maksas parāds 241,41 EUR 5 % apmērā no zemes kadastrālās vērtības, no 2009.gada 1.novembra līdz 31.decembrim (61 diena) aprēķināts zemes nomas maksas parāds 58,13 EUR 6 % apmērā no zemes kadastrālās vērtības, no 2010.gada 1.janvāra līdz 31.decembrim (365 dienas) jāmaksā zemes nomas maksa 238,51 EUR, kas aprēķināta 6 % apmērā no zemes kadastrālās vērtības.

Pamatojoties uz likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta $2.^1$daļu, papildus nomas maksai atbildētājam /pers. A/ par 2010.gadu jākompensē prasītājai nekustamā īpašuma nodokļa par zemi daļa 14,56 EUR, kas aprēķināta no zemes 2103 m^2 nekustamā īpašuma nodokļa apmēra proporcionāli atbildētājam piederošajai kopīpašuma domājamai daļai.

No 2008.gada 1.janvāra līdz 31.decembrim (366 dienas) atbildētājai /pers. B/ jāmaksā zemes nomas maksa 294,02 EUR, kas aprēķināta 5 % apmērā no zemes kadastrālās vērtības, proporcionāli atbildētājai piederošajai kopīpašuma domājamai daļai. No 2009.gada 1.janvāra līdz 2009.gada 31.oktobrim (304 dienas) aprēķināts zemes nomas maksas parāds 244,88 EUR 5 % apmērā no zemes kadastrālās vērtības, no 2009.gada 1.novembra līdz 31.decembrim (61 diena) aprēķināts zemes nomas maksas parāds 58,96 EUR 6 % apmērā no zemes kadastrālās vērtības, no 2010.gada 1.janvāra līdz 31.decembrim (365 dienas) jāmaksā zemes nomas maksa 241,93 EUR 6 % apmērā no zemes kadastrālās vērtības un par 2010.gadu jākompensē nekustamā īpašuma nodokļa par zemi daļa 14,77 EUR, kas aprēķināta no zemes 2103 m^2 nekustamā īpašuma nodokļa apmērā proporcionāli atbildētājai piederošajai kopīpašuma domājamai daļai.

[5.5] Prasība daļā par pievienotās vērtības nodokļa piedziņu par laiku no 2008.gada 1.janvāra līdz 2010.gada 31.decembrim no atbildētāja /pers. A/ 173,86 EUR un atbildētājas /pers. B/ 173,36 EUR ir pilnībā noraidāma. Tiesa pievienojusies judikatūrai, kas pastāv jautājumā par pievienotās vērtības nodokļa piedziņas neiespējamību no zemes nomnieka, pastāvot piespiedu nomas tiesiskajām attiecībām.

[5.6] Tiesa apmierinājusi prasītājas lūgumu daļā par parāda ārpustiesas atgūšanas izdevumu 7 EUR piedziņu no katra atbildētāja prasītājas labā, pamatojoties uz Parādu ārpustiesas atgūšanas likuma 6.panta pirmo daļu un Ministru kabineta 2013.gada 29.janvāra noteikumu Nr.61 "Noteikumi par parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamo apmēru un izdevumiem, kuri nav atlīdzināmi" 2.1.apakšpunktu.

[6.1] Atbildētājs /pers.A/par spriedumu iesniedzis apelācijas sūdzību (1.sēj.201.-204.lpp.), lūdzot atcelt spriedumu, lietu izskatīt pēc būtības un noraidīt vienkāršotās procedūras prasību; lemt par apelācijas sūdzības iesniegšanu samaksāto valsts nodevas piedziņu no prasītājas par labu atbildētājam.

Apelācijas sūdzība pamatota ar šādiem argumentiem.

[6.2] Tiesa nepareizi novērtējusi pierādījumus par prasījuma noilguma iestāšanos, līdz ar to sniegusi nepareizu lietas apstākļu juridisko novērtējumu, kas neatbilst Civillikuma 1902. un 1905.pantu jēgai, kā arī judikatūrai.

Kļūdains ir tiesas arguments, ka SIA "Rīgas namu pārvaldniekam", kurš kā pārvaldnieks vienlaikus darbojas kā dzīvokļu īpašnieku pilnvarota persona, bija iesaistīts ar zemes īpašnieku tiesvedībā, kas ilga no 2006.gada 11.augusta līdz 2013.gada 17.decembrim, un 2016.gada 11.maijā saņemot zemes īpašnieka atgādinājumu, tika pārtraukts noilguma tecējums.

Izskatāmajai civillietai ir individuālas raksturs, kas izriet no prasītājas kā zemes īpašnieces un konkrēto atbildētāju tiesiskajām attiecībām. Lietā nav iesniegti tādi pierādījumi, kas liecinātu par noilguma pārtraukumu, proti, ka prasītāja kā zemes

īpašniece būtu izrakstījusi atbildētājam rēķinus par zemes nomas maksu vai nosūtījusi atgādinājumu par parādsaistībām par laiku no 2008.gada 1.janvāra līdz 2010.gada 31.decembrim. Prasītājas nosauktajās tiesvedībās par zemes nomas līguma noslēgšanu netika izvirzīti prasījumi par zemes nomas maksas parāda piedziņu par strīdus periodu, tai skaitā par atbildētājiem piederošiem dzīvokļiem.

Lietā iesniegtie nolēmumi civillietā Nr.C04355106 ir taisīti strīdā starp /Nosaukuma A/ un Rīgas domi par zemes nomas līguma noslēgšanu ar trešo personu SIA "Rīgas namu pārvaldnieks". No tiem nav konstatējams, ka šajā lietā būtu ticis pieteikts prasījums par zemes nomas maksas piedziņu. Norādītajām tiesvedībām nav nekādas saistības ar atbildētāju izskatāmajā lietā un minētais apstāklis neliecina par prasītājas tiešu gribas izteikumu vērst pret atbildētāju prasījumu par zemes nomas maksas piedziņu, kā tas izriet no Civillikuma 1902.panta jēgas. Atbildētājiem par tiesvedību nebija paziņots un viņi nebija pieaicināti lietā kā trešās personas. Līdz ar to nav pamata atzīt, ka šajā lietā būtu notikusi tiesāšanas par parādu un, ka ar šajā lietā celto prasību varētu pārtraukt noilgumu prasījumam par zemes nomas maksas piedziņu pret atbildētājiem.

Apstāklis, ka zemes īpašnieks ierosinājis tiesvedības pret citām personām, tostarp, ēkas pārvaldnieku, nedod pamatu atzīt, ka noilgums ir pārtraukts. Izskatāmajā lietā prasība celta pret atbildētāju kā dzīvokļa īpašnieku, tāpēc arī noilguma pārtraukšana jāvērtē zemes īpašnieka un dzīvokļu īpašnieku savstarpējo tiesisko attiecību kontekstā.

Piespiedu nomas tiesiskās attiecības ir nodibinātas uz likuma pamata ar brīdi, kad īpašuma tiesības uz saistītajiem īpašumiem ir tikušas nostiprinātas zemesgrāmatā. Ar šo brīdi arī nodibināts ēkas (dzīvokļa) īpašnieka pienākums maksāt nomas maksu, proti, ir noticis saistību nodibināšanas fakts, kas savukārt zemes īpašniekam rada tiesības prasīt nomas maksu.

Nav konstatēti tādi apstākļi, kas kavēja zemes īpašniekam izmantot savas tiesības celt prasību pret dzīvokļa īpašniekiem savlaicīgi.

Ja arī būtu uzskatāms, ka prasības noilgums pārtraukts, ceļot prasību civillietā Nr.C04355106, tad, ņemot vērā, ka pierādījumi par atbildētāju brīdināšanu par parādu datēti ar 2017.gada 31.janvāri, lietā konstatējama jauna noilguma iestāšanās.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 17.^{4} panta 4.daļā (stājies spēkā 15.01.2014.) ir tieši noteiks, ka zemes īpašnieka pienākums ir kontrolēt dzīvojamās mājas īpašnieka maksājumus par sniegto pakalpojumu. Maksājumu kontrole ietver pienākumu: 1) sagatavot un izsniegt izziņu par maksājumiem; 2) sagatavot paziņojumu par parāda esamību un nodot to adresātam: 3) savlaicīgi celt tiesā prasību pret dzīvojamās mājas īpašnieku par maksājumu saistību neizpildi vai nepienācīgu izpildi.

Prasītājas iesniegtā sarakste ar SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" liecina, ka atgādinājums par zemes nomas maksājumiem apsaimniekotājai elektroniski ir nosūtīts tikai 2016.gada 11.maijā un tajā nav ietverta atsauce par iepriekšējiem atgādinājumiem un parāda aprēķinu, tostarp par atbildētājiem piederošiem dzīvokļiem. Minētā sarakste ir nekonkrēta, jo vēstulēs nav nosaukts zemes īpašums, par kuru tiek pieprasīta nomas maksa. No minētā dokumenta nav redzams, ka atbildētājs par zemes nomas maksas parāda samaksu zināja vai viņam vajadzēja to zināt.

[6.3] Tiesa, aprēķinot no atbildētāja piedzenamo nomas maksas parādu par 2008.gadu, nav ievērojusi likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" pārejas noteikumu 40.punktu, kas noteic zemes nomas maksas apmēra pieauguma ierobežojumus 2008., 2009. un 2010.gadā ne vairāk par 25 % no iepriekšējā nomas maksas apmēra. Vispirms būtu aprēķināma nomas maksa par 2007.gadu, izejot no zemes gabala kadastrālās vērtības un tikai pēc tam, ievērojot likumā noteiktos ierobežojumus, būtu aprēķināma nomas maksa par 2008., 2009. un 2010.gadu.

[6.4] Ir stājušies spēkā vairāki tiesas spriedumi citās līdzīgās lietās par to pašu zemes gabalu, kur prasības tika noraidītas (*C32187617, C32177417, C32191017, C32201117, C32182417, C32180517*). Vienlīdzības princips prasa likuma piemērotājam visos vienādos gadījumos likumu interpretēt tā, lai nonāktu pie tāda paša (taisnīga, pareiza) rezultāta.

[7] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 440.^{11} panta pirmo daļu apelācijas sūdzība tiek izskatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[8] Tiesa, iepazinusies ar lietas materiāliem, izvērtējusi pierādījumus lietā, uzskata, ka prasība pret /pers. A/ ir pilnīgi noraidāma.

[9] Civilprocesa likuma 203.panta otrā daļa noteic, ka gadījumā, ja spriedums pārsūdzēts kādā daļā, tā nepārsūdzētajā daļā spriedums stājas spēkā, kad notecējis termiņš tā pārsūdzēšanai. Tā kā puses nav pārsūdzējušas Vidzemes rajona tiesas spriedumu daļā, ar kuru tiesa nospriedusi: piedzīt no /pers. B/ par labu prasītājai zemes nomas maksas parādu par laiku no 2008.gada 1.janvāra līdz 2010.gada 31.decembrim 839,79 EUR, nekustamā īpašuma nodokli par zemi 14,77 EUR par 2010.gadu, parāda ārpustiesas atgūšanas izdevumus 7 EUR, tiesas izdevumus 2,48 EUR, kopā 864,04 EUR; noteikt prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt likumiskos 6 % no simta gadā no /pers. B/ neatmaksātās pamatparāda summas; noraidīt prasību daļā par pievienotās vērtības nodokļa piedziņu no /pers. B/ 176,36 EUR; piedzīt no /pers. B/ par labu valstij valsts nodevu 129,23 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,52 EUR, spriedums šajā daļā stājies likumīgā spēkā un tiesa apelācijas kārtībā šos prasījumus neskata.

[10] Tiesa nav ierosinājusi apelācijas tiesvedību sakarā ar prasītājas /Nosaukuma A/ apelācijas sūdzību, kamdēļ spēkā stājies pirmās instances spriedums arī daļā, ar kuru noraidīta prasība par pievienotās vērtības nodokļa 173,86 EUR piedziņu no /pers. A/.

[11] Tiesa ierosinājusi apelācijas tiesvedību tikai sakarā ar atbildētāja /pers. A/ apelācijas sūdzību un tamdēļ apelācijas instances tiesa vienkāršotās procedūras lietā izskata prasību par zemes nomas maksas parāda piedziņu no /pers. A/ par laiku no 2008.gada 1.janvāra līdz 2010.gada 31.decembrim 827,91 EUR, par nekustamā īpašuma nodokļa par zemi 14,56 EUR par 2010.gadu piedziņu, par parāda ārpustiesas atgūšanas izdevumu 7 EUR piedziņu un tiesas izdevumu piedziņu.

Tiesas ieskatā apelācijas sūdzībā izteiktie iebildumi ir pamats pretēja sprieduma taisīšanai un prasības pret /pers. A/ noraidīšanai.

[12] Tiesa pilnībā pievienojas pirmās instances tiesas argumentiem jautājumā par saīsinātā trīs gadu noilguma termiņa piemērošanu izskatāmajās tiesiskajās attiecībās, piemērot komercdarījuma noteikumus - Komerclikuma 406.pantā paredzēto saīsināto

prasījuma noilguma termiņu.

Proti, tiesa pamatoti atzinusi, ka starp zemes un dzīvokļa īpašnieku pastāv piespiedu nomas tiesiskās attiecības un pamatoti secinājusi, ka prasītāja ir komersante Komerclikuma izpratnē, kura īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu - zemi ieguva uz 2004.gada 22.martā noslēgtā pirkuma līguma pamata (uz 6605/7527 domājamām daļām) un uz 2004.gada 29.marta līguma par kopīpašuma sadali reālās daļās (domājamā daļa palielināta par 922/7527 daļām), tas ir, uz komercdarījuma pamata.

Tiesa, pamatoti ņemot vērā tiesu praksi līdzīgās lietās (*piem., Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2018.gada 15.augusta spriedums lietā Nr.CA-0132-18/4, Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2018.gada 25.jūlija spriedums lietā Nr.CA-0172-18/11, Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2017.gada 10.novembra spriedums lietā Nr.CA-3491-17/12*) un tiesību doktrīnā paustās atziņas, kurām tiesa pamatoti pievienojusies (*Kārkliņš J. "Noilgums piespiedu nomas attiecībās komerctiesībās". Jurista Vārds, 27.02.2018., Nr.9 (1015)*), pareizi tulkojusi likumu un pamatoti atzinusi, ka zemes iznomāšana par samaksu un zemes nomas maksas pieprasīšana ir komercdarbība.

Tiesa pamatoti norādījusi uz atziņām, ka izšķirošais apstāklis, kāpēc uz šādām attiecībām piemērojams Komerclikuma 406.panta regulējums, ir nevis tas, vai saistību tiesība ir radusies uz likuma pamata, bet gan - vai saistību tiesība ir komersanta saimnieciskās darbības elements, t.i., vai komersants, pamatojoties uz šo saistību, gūst sistemātisku ekonomisku labumu, tātad veic komerctiesisko apriti, ka no noilguma institūta publisko interešu viedokļa ir secināms, ka saīsinātā noilguma noteikšana komerctiesībās nav saistāma ar saistību rašanās pamatu, bet gan ar jomu, kurā prasījums pastāv - komerctiesiskās apgrozības jomu, ka komercdarījumi ir visi tie komersanta darījumi, ko tas noslēdzis savas komercdarbības ietvaros, turklāt šo darījumu ir jāuztver paplašināti, saprotot ar to katru darbību vai rīcību, kas rada kādas prasījuma tiesības un kas vērstas uz darbībām gūt ekonomisku labumu, ka zemi, kura atrodas dalītā īpašumā, komersants vienmēr ir iegādājies komercdarījuma rezultātā (piemēram, pirkuma līguma ietvaros) vai cita privāttiesiska darījuma rezultātā (reorganizācijas, uzņēmuma pārejas u.tml.), līdz ar to ir uzskatāms, ka komersants, slēdzot darījumu, ir zinājis vai tam vajadzēja zināt par dalītā īpašuma pastāvēšanu un no tā secīgi izrietošo piespiedu nomu, ka svarīgi ir nevis, kā komersants nokļuvis saimnieciski tiesiskajās attiecībās ar citu subjektu, bet gan vai šīs attiecības ir ar komerciālu raksturu.

Apelācijas instances tiesa ņem vērā (*Civilprocesa likuma 5.panta sestā daļa*) jaunākajā judikatūrā (*sk., Senāta Civillietu departamenta 2019.gada 30.maija spriedums lietā SKC-104/2019*) norādīto, ka situācijā, kad zemi zem dzīvojamās mājas ieguvusi komersante plānotas komercdarbības ietvaros, zemes nomas attiecību piespiedu raksturam nav nozīmes komercdarbības konstatēšanā, jo šāda pazīme nebija šķērslis biznesa prognozei. Tieši pretēji, tā ir attiecīgā biznesa modeļa pamatā - gūt garantētus ienākumus par zemes lietošanu, kuriem faktiski ir bezstrīda raksturs, jo zemes īpašnieka tiesības saņemt nomas maksu nosaka likums. Konstatējot komercdarījuma pazīmes, ir piemērojams Komerclikuma 406.pants.

[13] Komerclikuma D daļas 406.pants noteic, ka no komercdarījuma izrietošie prasījumi noilgst triju gadu laikā, ja likumā nav noteikts cits noilguma termiņš. Pārejas noteikumu 16.punkts noteic, ja šā likuma D daļas spēkā stāšanās dienā Civillikumā vai citā likumā noteiktais noilguma termiņš nav notecējis, bet šā likuma D daļa nosaka īsāku noilguma termiņu, piemērojams šā likuma D daļā noteiktais noilguma termiņš, kurš skaitāms no 2010.gada 1.janvāra.

Tā kā prasība tiesā celta 2017.gada 30.martā, secināms, ka ir iestājies Komerclikuma 406.pantā noteiktais trīs gadu noilgums prasījumam par zemes nomas maksas par periodu no 2008.gada 1.janvāra līdz 2010.gada 31.decembrim un nekustamā īpašuma nodokļa par 2010.gadu piedziņu. Prasījuma noilgums iestājies jau 2014.gada 1.janvārī.

Tā kā noilgums ir patstāvīgs pamats prasības noraidīšanai, tiesai nav jānoskaidro citi faktiskie apstākļi un jāvērtē pierādījumi. Taču tiesai ir jāpārbauda jautājums par noilguma apturēšanu vai pārtraukšanu, šajā gadījumā apelācijas instance pārbauda noilguma pārtraukšanu, ko konstatējusi pirmās instances tiesa, bet kam jau paskaidrojumos pirmās instances tiesai iebildis atbildētājs /pers. A/.

[14.1] Zemākās instances tiesa, ņemot vērā, ka prasītāja zemes nomas maksas piedziņas procesu uzsākusi realizēt, ceļot prasību tiesā 2006.gada 11.augustā pret Rīgas domi, kur kā trešās personas tika pieaicinātas sabiedrības, kas veica daudzdzīvokļu māju apsaimniekošanu un pārvaldīšanu, uzskatījusi, ka tika pārtraukts noilguma tecējums un noilguma termiņa skaitīšana atsākama 2013.gada 18.decembrī, jo ar Augstākās tiesas Senāta 2013.gada 17.decembra senatoru kolēģijas lēmumu likumīgā spēkā stājies 2012.gada 17.augusta Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas spriedums minētajā civillietā Nr.C04355106.

Savukārt, ar prasītājas 2016.gada 11.maija atgādinājumu Nr.16.05.10.04. par zemes nomas maksas maksājumiem un daudzdzīvokļu mājas apsaimniekotājas SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" 2016.gada 17.maija atbildi zemākās instances tiesas ieskatā pierādīts, ka prasītāja daudzdzīvokļu mājas apsaimniekotājai atgādināja par pienākumu maksāt zemes nomas maksu, kas pārtrauca trīs gadu noilguma tecējumu. Pēc tam noilguma tecējuma termiņš pārtraukts ar prasītājas 2017.gada 31.janvāra paziņojumiem par parāda atgūšanas procesa uzsākšanu, ko prasītājas interesēs atbildētājiem nosūtīja SIA "Vienotais norēķinu centrs".

Tādējādi tiesa konstatējusi noilguma pārtraukumu lietā, kam arī apelācijas sūdzībā iebildis atbildētājs /pers. A/.

Apelācijas instances tiesa nepiekrīt zemākās instances tiesas secinājumiem jautājumā par noilguma pārtraukuma iestāšanos.

[14.2] Gan spriedumā, gan apelācijas sūdzībā ir pamatota atsauce uz tiesību doktrīnas atzinumiem jautājumā par noilguma pārtraukumu. Proti, tiesību doktrīnā norādīts, ka kreditora darbības, kas pauž vēlēšanos īstenot savas tiesības, pārtrauc noilgumu. Atgādinājums var būt vēstule, telefaksa, telegrammas vai citā rakstiskā veidā, kā arī izteikts mutvārdos. Pēdējā gadījumā, protams, īpaši nozīmīgs ir pierādījumu jautājums (*sk. K. Torgāns. Saistību tiesības. Mācību grāmata. Rīga: TNA, 2014, 253.lpp.).*

Skaidrojot Civillikuma 1902.pantā definētā jēdziena "noilguma pārtraukums" būtību, atzīts, ka noilguma pārtraukums nozīmē, ka ar pārtraukuma brīdi sāk tecēt jauns noilguma termiņš. Noilguma pārtraukuma sekas attiecas arī uz citiem Civillikuma 1905. un 1906.pantā norādītajiem gadījumiem (*sk. Latvijas Republikas Civillikuma komentāri. Ceturtā daļa. Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. Rīga: Mans īpašums, 1998, 362.lpp.*).

Taču zemākās instances tiesa nav pareizi izvērtējusi lietas faktiskos apstākļus, kamdēļ nonākusi pie nepareiza secinājuma jautājumā par noilguma pārtraukuma iestāšanos šajā lietā.

[14.3] Apelācijas sūdzībā izdarīta pamatota un pareiza atsauce uz judikatūru, kurā atzīts, ka kreditora atgādinājums ir darījums Civillikuma 1403.panta izpratnē, jo tas, pārtraucot noilgumu, groza starp kreditoru un parādnieku pastāvošās tiesiskās attiecības. Tādēļ uz šo atgādinājumu attiecināmi vispārīgie noteikumi par gribas izteikumu. Viena līdzēja gribai nav nozīmes, ja tā netiek darīta zināma otram līdzējam. Tādēļ, lai gan atgādinājums formāli ir vienpusējs darījums - to var veikt kreditors viens pats bez parādnieka piekrišanas, tomēr tas groza iepriekš nodibinātās no aizdevuma līguma izrietošās divpusējās tiesiskās attiecības. Līdz ar to, lai šāds atgādinājums varētu grozīt iepriekš pastāvējušās divpusējās tiesiskās attiecības, tas ir jādara zināms parādniekam. Judikatūras spriedumā ir izdarīta

atsauce uz doktrīnu, kurā, savukārt, norādīts, ka šādos gadījumos gribas izteikumam ne vien jābūt vērstam parādnieka virzienā, bet tam turklāt jābūt izteiktam tādā veidā, lai adresāts parastos apstākļos varētu rēķināties ar tā saņemšanu (*sk. Brox/Walker. Allgemeiner Teil des BGB, Rn.143, citēts pēc Balodis K. Ievads civiltiesībās. Rīga: Apgāds Zvaigzne ABC, 2007, 157.lpp.*). Augstākās tiesas ieskatā kreditora atgādinājumam, lai tas būtu ielasāms Civillikuma 1905.pantā, ir jābūt paziņotam individuāli un personiski parādniekam, un tajā jābūt nepārprotami paustai kreditora gribai prasīt konkrētas saistības izpildi (*sk. Augstākās tiesas spriedums lietā SKC-248/2017, 2017.gada 19.decembra spriedums lietā Nr. SKC-344/17*).

Minētie tiesas atzinumi ir vispārēji, tie satur abstrakta rakstura juridiskas atziņas, kamdēļ tiesai tie ir jāizmanto un tiesa tos var izmantot kā judikatūru arī šajā lietā.

[14.4] Izskatāmajā lietā tiesa nekonstatē tādu atgādinājumu parādniekam, no kura varētu secināt, ka viņam individuāli un personiski noilguma periodā bija darīta zināma prasītāja griba saņemt prasītos zemes piespiedu nomas maksājumus, kas pārtrauktu noilgumu.

[15.1] Civillikuma 1902.-1904.pants noteic, ka prasības celšana pārtrauc noilgumu un sāk tecēt jauns noilguma termiņš.

Par kļūdainu atzīstams zemākās instances tiesas secinātais, ka prasības celšana pret Rīgas domi un apsaimniekotāju, paziņojums par parādu, uzaicinājums to dzēst, kas adresēts apsaimniekotājam, būtu tulkojams kā paziņojums par parādu pašam parādniekam.

Prasības celšana tiesā lietā, kurā spriedums stājās likumīgā spēkā 2013.gada 17.decembrī, nepārtrauc noilgumu un jauns noilguma termiņš nav rēķināms, sākot no 2013.gada 18.decembra, kad tas noilgtu tikai 2016.gada 19.decembrī. Prasība minētajā lietā nebija celta pret dzīvokļa īpašnieku /pers. A/. Viņš arī netika pieaicināts kā trešā persona lietā. Tātad par celto prasību un lietas izskatīšanu viņam nekad netika paziņots. Par pretējo pierādījumi lietā nav iesniegti.

Nav pamata uzskatīt, ka prasības celšana pret Rīgas pilsētas domi un trešo personu - nama, kurā atrodas atbildētāja dzīvoklis, kura īpašnieks viņš prasības celšanas brīdī nebija (1.sēj.15.lpp.), apsaimniekotāju - SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", kura strīdus periodā dzīvojamo māju apsaimniekoja uz likuma pamata, jo dzīvojamās mājas īpašnieki nebija pārņēmuši daudzdzīvokļu dzīvojamo māju savā pārvaldīšanā, pati par sevi liecinātu par noilguma pārtraukšanu jeb paziņošanu parādniekam par parāda esamību. Arī paziņojumam par celtu prasību un lietas izskatīšanu jābūt personiskam.

Likumā "Par valsts un pašvaldības dzīvojamo māju privatizāciju" 50.pantā noteiktie īpašnieka pienākumi piedalīties daudzdzīvokļu mājas pārvaldīšanā, slēgt zemes nomas līgumu vai pilnvarot apsaimniekotāju slēgt nomas līgumu neļauj izdarīt neapšaubāmu pieņēmumu, ka arī dzīvokļa īpašnieks zināja par celto prasījumu par zemes nomas līguma noslēgšanu.

Prasības celšana pret Rīgas domi nedod pamatu atzinumam, ka apsaimniekotāja SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" par šo prasību būtu paziņojusi arī katra dzīvokļa īpašniekam, šajā gadījumā - atbildētājam. Šādu pierādījumu lietā nav.

Turklāt secināms, ka minētā prasība celta par nomas līgumu noslēgšanu, nevis par konkrēta nomas maksājuma par konkrētu šajā lietā norādītu periodu piedziņu, neprecizējot, kāds ir tieši atbildētāja parāds.

Tātad prasības celšanu šajā gadījumā nevar atzīt par tādu, kas pārtrauktu noilguma tecējumu šajā lietā.

[15.2] Civillikuma 1905.pantā noteikts, ka arī atgādinājums parādniekam pārtrauc noilgumu.

Zemākās instances tiesa uzskatījusi, ka noilgumu pārtrauc 2016.gada 11.maija paziņojums SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" un tā atbilde par zemes nomas maksas maksājumiem (1.sēj.125.lpp.), kam nepiekrīt atbildētājs.

Apelācijas instances tiesas ieskatā minētais paziņojums nevar tikt atzīts par tādu paziņojumu Civillikuma 1905.panta izpratnē, kas pārtrauc noilguma tecējumu.

Pirmkārt, šis paziņojums nevarētu pārtraukt noilguma tecējumu, jo noilgums paziņojuma nosūtīšanas brīdī jau bija iestājies.

Otrkārt, paziņojums nav adresēts atbildētājam personiski un individuāli un nav nekādu pierādījumu, ka SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" šo paziņojumu būtu pārsūtījusi vai par to paziņojusi arī personīgi /pers. A/.

Treškārt, paziņojumā vispār nav norādīts, par kuras SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" pārvaldāmās mājas parādu un par kādu konkrētu parādu ir runa.

Līdz ar to arī šis dokuments nevar kalpot kā pierādījums saīsinātā noilguma termiņa tecējuma pārtraukumam prasījumā pret /pers. A/.

[16] Tā kā noilgums ir patstāvīgs pamats prasības noraidīšanai, tiesa atzīst, ka prasība pret /pers. A/ ir noraidāma, konstatējot, ka iestājies prasības noilgums. Pārējie apelācijas sūdzībā minētie iebildumi nav vērtējami, jo tiem, noraidot prasību viena pamata dēļ, vairs nav tiesiskas nozīmes.

[17] Nodrošinot vienveidīgu tiesu praksi un līdzīgu likuma skaidrojumu līdzīgos apstākļos, tiesa arī ņem vērā tiesu praksi lietās, kurās spriedumi stājušies likumīgā spēkā, tiesām noraidot tā paša prasītāja prasības pret tā paša nama dzīvokļu īpašniekiem par nomas maksas un nodokļu parāda piedziņu par to pašu periodu, nekonstatējot saīsinātā noilguma pārtraukumu līdzīgos apstākļos (*sk., piem., lieta Nr. C-3475-18/35, C 32201117*).

[18.1] Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41.panta pirmās daļas nosacījumiem no prasītājas, kuras prasība pret /pers. A/ noraidīta pilnībā, piedzenami tiesas izdevumi - samaksātā valsts nodeva 127,42 EUR atbildētāja labā.

[18.2] Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 42.panta otrās daļas nosacījumiem, no prasītāja valsts labā piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 8,10 EUR, ko sastāda iepriekš nesamaksātie ar lietas izskatīšanu pirmās instances tiesā saistītie izdevumi, no kuriem atskaitīti izdevumi, kas piedzīti ar spēkā stājušos spriedumu no /pers. B/ - 6,37 EUR (10,89-4,52), un iepriekš nesamaksātie izdevumi apelācijas instances tiesā 1,73 EUR (3,58-1,85).

[18.3] Tā kā lietas izskatīšanas gaitā prasītājai ir atjaunota maksātspēja, turklāt prasījums ir cedēts, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 42.panta nosacījumiem no prasītājas valsts labā piedzenama iepriekš nesamaksātā valsts nodeva par prasību 127,42 EUR. Šāda prakse tiesas izdevumu piedziņas jautājumā par pareizu atzīta arī judikatūrā (*sk., Augstākās tiesas spriedums lietā Nr. SKC-407/2017*).

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 189.-192., 432., 434.panta, tiesa

N O S P R I E D A

pilnīgi noraidīt /Nosaukuma A/ prasību pret /pers. A/ par zemes nomas maksas par periodu no 2008.gada 1.janvāra līdz 2010.gada 31.decembrim 827,91 EUR, nekustamā īpašuma nodokļa par zemi 2010.gadā 14,56 EUR un parāda ārpustiesas atgūšanas izdevumu 7 EUR, kopā 849,47 EUR piedziņu.

Piedzīt no /Nosaukuma A/par labu /pers. A/ valsts nodevu 127,42 EUR.

Piedzīt no /Nosaukuma A/ par labu valstij valsts nodevu 127,42 EUR, samaksu veicot, norādīt saņēmēju: Valsts kase, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, konta Nr./konta numurs/, saņēmēja banka: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, un norādīt datus personas vai lietas identificēšanai.

Piedzīt no /Nosaukuma A/ par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 8,10 EUR, samaksu veicot, norādīt saņēmēju: Tiesu administrācija, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, konta Nr./konta numurs/, saņēmēja banka: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, un norādīt datus personas vai lietas identificēšanai.

Noteikt sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Z.Cera

Tiesnese I.Pinne

Tiesnese S.Bakmane